

[Rytter.]

høje Ting, hvor man synes at have lagt Vanskeligheder i Vejen for Justitsministerens Forslag. Det synes jeg ikke der er nogen Grund til. Jeg synes, at dette Lovforslag maatte den tidligere Justitsminister kunne gaa med til uden videre, medmindre han altsaa har set saadan paa det, at det i og for sig var overflødig.

Den tidligere Justitsminister anførte til Forsvar for sin Stilling, at Spørgsmaalet om Fængselsvæsenet spillede en mindre Rolle, for Fængslerne er nogenlunde forsvarelige. Det forekommer mig mærkværdigt, at den tidligere Justitsminister kan sige det, naar han ved, at Forholdene i Fængslerne er i høj Grad uforvarlige. Jeg takker den nuværende højtærede Justitsminister, fordi han har udfærdiget et Cirkulære, hvorefter Forholdene bliver bedre, men jeg føler mig overbevist om, at efterhaanden som flere og flere bliver løsladt, vil Offentligheden faa Kendskab til de Forhold, der har hersket i Fængslerne, og det vil ikke være smigrende for os.

En anden Grund til, at den tidligere Justitsminister ikke vilde gaa med til Forslaget, var, at han mente, at det vilde virke forargeligt at frigive disse Folk; det vilde vække Uro, hvis man gjorde det. Jeg forstaar ikke denne Betragtning. Naar den tidligere Justitsminister ifølge sine egne Udtalelser her i Tinget vilde lade mange Gange flere end dem, der her er Tale om, være paa fri Fod — og det var jo hans Standpunkt, idet han over for disse Mennesker ikke engang vilde rejse Tiltale —, forstaar jeg ikke, at han i Folketinget kan sige, at disse Løsladelser vil vække Forargelse og vække Uro.

Det forekommer mig derfor, at vi maa hjælpe den højtærede Minister med at komme ud af de fortvivlede Forhold. Jeg hilser med Glæde, at den højtærede Justitsminister har nedsat en Kommission til at revidere Straffelovstillægget, men vi maa jo ikke være blinde for, at dermed er vi langtfra ude over Vanskelighederne, thi faar vi en Lovændring, hvorefter en hel Række Forhold skal bedømmes mildere, saa opstaar Spørgsmaalet om at raade Bod paa den Uretfærdighed, der er begaaet tidligere. Følgelig faar vi Vanskeligheder baade med at raade Bod

paa de Forskelligheder, der skyldes lokale Forhold, og paa de Forskelligheder, der beror paa det tidsmæssige. Jeg kan ikke se, der er andet at gøre end i omfattende Grad at benaade og give Amnesti, saa at vi kan komme ud af det Virvar, vi er i. Jeg haaber, at den højtærede Minister maa faa Held med sig i sine Bestræbelser for at komme ud af de Vanskeligheder, vi har, Vanskeligheder, den nuværende Justitsminister ikke har nogen som helst Andel i.

Jeg havde ved denne Lovrevision tænkt mig at udtale mig mere vidtløftigt, men paa Grund af Tiden har jeg fattet mig kort. Maa jeg lige til Slut sige denne mere spøgefulde Bemærkning til den højtærede Minister, at den højtærede Minister følger den Praksis, som desværre følges i mange Ministerier, at sige, at „denne Lov gælder ikke for Færøerne“. Det tror jeg er ganske overflødig. Naar den Lov, hvori Paragraffen ændres, ikke gælder for Færøerne, saa er det ganske unyttigt at sige, at Ændringen ikke gælder for Færøerne.

Malchau: Da vi i Sommer i Slutningen af Maj Maaned her i Tinget behandlede Straffelovstillægget og Forslaget om Ændringer i Retsplejeloven, kom der fra visse Sider en temmelig skarp Kritik til Orde. Denne Kritik omfattede saavel de paa dette Tidspunkt herskende Forhold paa forskellige Omraader inden for Retsplejevæsenet — herunder den Udvikling, der havde fundet Sted siden Kapitulationen — som Indholdet af de fremsatte Lovforslag. Det var vel navnlig Straffelovstillægget, Kritikken var rettet imod, men ogsaa mod Forslaget om Ændringer i Retsplejeloven fremsattes fra denne Talerstol adskillige Indvendinger, ikke mindst af ærede Medlemmer af det nuværende Regeringsparti, og Kritikken er jo gentaget her i Dag. De Betænkeligheder, der saaledes gjordes gældende, og som fremførtes med megen Styrke, var bl. a. rettet mod Bestemmelserne om Indførelse af særlige Domstole og vedrørende Spørgsmaalet om Adgang til Anke, som ogsaa den nuværende højtærede Justitsminister foruden Partiet Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rytter, gik stærkt imod i den foreslaede Form. Det ærede Medlem Hr.